

DECRET LLEI 36/2020, de 3 de novembre, de mesures urgents en l'àmbit de l'impost sobre les estades en establiments turístics i de l'impost sobre la renda de les persones físiques. (DOGC 05-11-2020)

ART	Exposició de motius
1	Capítol 1 Impost sobre les estades en establiments turístics Tarifes i recàrrec Llei 5/2017, del 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació i regulació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni Art.50bis.2 Règim transitori del recàrrec per a la ciutat de Barcelona
2	Capítol 2 IRPF Deducció per obligació de presentar la declaració de l'impost sobre la renda de les persones físiques per raó de tenir més d'un pagador
	Disposició final Entrada en vigor (06-11-2020)

DECRET LLEI 36/2020, de 3 de novembre, de mesures urgents en l'àmbit de l'impost sobre les estades en establiments turístics i de l'impost sobre la renda de les persones físiques. (DOGC 05-11-2020)

L'article 67.6.a de l'Estatut preveu que els decrets llei siguin promulgats, en nom del rei, pel president o presidenta de la Generalitat.

De conformitat amb el que disposen l'article 6 i concordants de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, i vist el Decret 114/2020, de 30 de setembre, de substitució del president de la Generalitat de Catalunya;

D'acord amb això, promulgo el següent

DECRET LLEI

Exposició de motius

En els darrers mesos, les conseqüències sanitàries, socials i econòmiques derivades de la pandèmia de la COVID-19 han fet que el Govern de la Generalitat de Catalunya hagi aprovat una sèrie de mesures per pal·liar-ne els efectes.

Amb aquest Decret llei s'aproven dues noves mesures en l'àmbit tributari, i s'estructura en dos capítols, un per cada mesura.

En relació amb l'impost sobre les estades en establiments turístics (capítol 1), cal assenyalar que el Decret llei 23/2020, de 9 de juny, de mesures urgents en matèria tributària, va ajornar fins a l'1 de gener del 2021 l'entrada en vigor de l'increment de les tarifes de l'impost i de l'aplicació del recàrrec a la ciutat de Barcelona, aprovats per la Llei 5/2020, del 29 d'abril, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les

instal·lacions que incideixen en el medi ambient, que havien d'entrar en vigor inicialment l'1 de juliol del 2020. A dia d'avui, la situació sanitària fa difícil de preveure que a 1 de gener del 2021 els establiments turístics funcionin amb normalitat, per la qual cosa s'estima necessari posposar una vegada més l'entrada en vigor de les tarifes i del recàrrec aprovats per la Llei de mesures esmentada i que estaven previstes per a una "normalitat" en l'activitat turística. Així, a l'article 1 s'ajorna l'entrada en vigor dels increments i del recàrrec esmentats fins a l'1 de juny del 2021.

Pel que fa l'impost sobre la renda de les persones físiques, l'article 2 (capítol 2) crea una nova deducció en la quota de l'impost sobre la renda de les persones físiques (IRPF) aplicable per obligació de presentar la declaració de l'impost com a conseqüència de tenir dos o més pagadors.

La realitat de la situació econòmica derivada de la pandèmia reflecteix que, fins al mes d'agost d'enguany, es varen registrar a Catalunya 893.931 altes inicials de prestacions contributives derivades de situacions d'expedient de regulació temporal d'ocupació (ERTO) per COVID-19. Tenint en compte que, d'acord amb l'Enquesta de població activa, la població assalariada a Catalunya va ser, de mitjana, de 2.918.800 persones l'any 2019, les persones afectades pels ERTOS de la COVID-19 representen un 31 % del total.

Així, els treballadors que s'han trobat i es troben en aquesta situació, juntament amb tots aquells que han perdut el seu lloc de treball i perceben prestacions per desocupació, han passat a tenir, de forma imprevista, dos pagadors l'exercici 2020: l'empresa amb la qual tenen o tenien la relació laboral i el Servei Públic d'Ocupació Estatal (SEPE). Com a conseqüència d'aquesta circumstància, es pot donar el cas que persones que fins ara no estaven obligades a presentar la declaració de l'IRPF per tenir un únic pagador, i tributaven d'acord amb les retencions practicades, enguany es trobin en la dita obligació de declarar pel fet de tenir-ne més d'un i tributin d'acord amb la normativa autonòmica.

El fet que les comunitats autònomes no tinguin les eines per traslladar l'exercici de la seva capacitat normativa al càlcul de les retencions, que depenen només de la normativa estatal, pot discriminar tributàriament els contribuents que, en igualtat de nivells retributius, tenen més d'un pagador.

Més enllà de les situacions d'atur o suspensió temporal de l'ocupació derivades de la COVID-19, cal advertir que aquesta iniquitat es dona en tots aquells supòsits en què el contribuent, pel fet de tenir dos pagadors, passa a estar obligat a declarar. Aquests supòsits estan directament relacionats amb la precarietat laboral: diversos contractes temporals amb retribucions baixes, situacions de desocupació, feines a temps parcial, etc. En tots aquests casos es podria estar discriminat tributàriament en haver-hi més d'un pagador. Si bé aquesta circumstància ja es produïa amb anterioritat, s'intensificarà notablement amb la crisi del coronavirus. Per aquest motiu, es considera necessari corregir el més aviat possible aquesta iniquitat existent.

Així, la urgent i extraordinària necessitat rau en el fet de l'excepcionalitat en què es trobaran molts contribuents com a conseqüència dels ERTOS i d'altres situacions d'atur i precarietat laboral esdevingudes a causa de la COVID-19, i del fet que l'impost corresponent a l'exercici 2020 es merita el proper 31 de desembre, per la qual cosa es requereix disposar de la norma aprovada abans d'aquesta data perquè resulti d'aplicació ja en aquest exercici.

En darrer terme, la disposició final estableix l'entrada en vigor del Decret Llei l'endemà de la seva publicació al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

D'acord amb l'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, el Govern pot dictar disposicions legislatives provisionals sota la forma de decret llei en cas d'una necessitat extraordinària i urgent. En aquest cas, la necessitat és la crisi econòmica, que requereix l'adopció urgent de mesures pal·liatives.

En ús de l'autorització que concedeix l'article 64 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, a proposta del vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda i amb la deliberació prèvia del Govern,

Decreto:

Capítol 1 **Impost sobre les estades en establiments turístics**

Article 1 **Tarifes i recàrrec**

1.1 La modificació de les tarifes de l'impost sobre les estades en establiments turístics prevista a l'apartat 3 de l'article 5 de la Llei 5/2020, del 29 d'abril, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient, té efectes a partir de l'1 de juny del 2021.

1.2 Es modifica l'apartat 2 de l'article 50 bis de la Llei 5/2017, del 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació i regulació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni, que passa a tenir la redacció següent:

“2. El recàrrec a què fa referència l'article 34 bis que l'Ajuntament de Barcelona aprovi abans de l'1 de juny del 2021, si escau, tindrà efectes a partir d'aquesta data.”

Capítol 2 **Impost sobre la renda de les persones físiques**

Article 2 **Deducció per obligació de presentar la declaració de l'impost sobre la renda de les persones físiques per raó de tenir més d'un pagador**

2.1 Amb efectes de l'1 de gener del 2020, els contribuents que, com a conseqüència de tenir més d'un pagador de rendiments del treball, resultin obligats a presentar la declaració de l'impost, d'acord amb el que disposa l'article 96 de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni, es poden aplicar una deducció en la quota íntegra autonòmica per l'import que resulti de restar de la quota íntegra autonòmica la quota íntegra estatal, sempre que la diferència sigui positiva.

2.2 Aquesta deducció no resulta aplicable als contribuents que s'hagin acollit o es puguin acollir al procediment especial de retencions regulat en l'article 89 A) del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques aprovat pel Reial decret 439/2007, de 30 de març.

Disposició final

Entrada en vigor

Aquest Decret llei entra en vigor l'endemà de la seva publicació al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquest Decret llei cooperin en el seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertanyi el facin complir.

Barcelona, 3 de novembre de 2020

Pere Aragonès i Garcia

Vicepresident del Govern en substitució de la presidència de la Generalitat i conseller d'Economia i Hisenda